

PBJK (Pochválený buď Ježiš Kristus), drahý brat v Kristovi.

Foto: 19.5.2024 Myrna vo väznici v BB hovorila aj tieto svedectvá, ktoré ti prepíšem. Malý chlapec bol ochrnutý a lekári mu nedávali nádej na zlepšenie. Myrnin muž stále nebol obrátený, aj keď videl toľko vecí, ktoré sa diali v jeho dome. A otec toho chromého sa nemohol dostať do vnútra do domu, tak ho Nikolas, Myrnin muž, zobral na ruky. A ako bol vnútri, **pomazali ho olejom**, čo vyteká zázračne z obrázku-ikony Ježiška a Márie (**vid' foto** aj s ružencom sedembolestným z bomby, na ktorej bol omotaný) a len ho zatriaslo a postavil sa na nohy. Vtedy sa Nikolas obrátil.

Ďalšie svedectvo hovorila, že Islamská Isis bombardovala Damask a Myrnin dom je odďal 4 km a ako ich ostreľovali, narazila do ich domu raketa. Raketa prešla cez 2 podlažia a nevybuchla (**vid' foto**), inak by ich

všetkých zabila. Ale oni sa modlili ruženec. A keď prišli k tej bombe, tak okolo bomby bol omotaný ruženec. Ale zistili, že má len 7 zrníek. A keď zisťovali, aký je to ruženec, tak sa dopátrali k tomu, že je to k sedembolestnej Panne Márii, patrónke Slovenska. A aj preto u nás už bola 13-krát. No a posledné svedectvo bolo veľmi zaujímavé, lebo mala dostať veľkú odmenu. Myrna 5 rokov slúžila ľuďom, modlila sa s nimi, obsluhovala celé dni a noci. Vlastný dom sľúbila Panne Márii, že ho nezavrie a bude vždy otvorený pre pútnikov. A po týchto rokoch jej povedala, že jej dá za to všetko dar - odmenu. Tak čakala, aký to bude dar. A darom bolo dieťaťko. “ Vedel som to, že sa vždy hovorí, že je to vzácny dar a opica-diabol najviac neznaša rodenie detí, ale toto ma len utvrdilo.

Foto: oficiálne fotky zo ženskej väznice v Opave zo dňa 22.5.2024

prevzaté: <https://www.vscr.cz/organizacni-jednotky/veznice-a-upvzd-opava/clanky/detail/koncert-spolku-dismas>

Časť listu od Dušana z väznice v Oráčove:

„Dobrý den milý bratři a sestry v Kristu Pánu Ježiši. Velice Vás tímto žádám o možnost dopisování, zaslání růžence, případně Nového Zákona. Jsem ve výkonu trestu, ve věznici Oráčov, kde jsem se na vycházce spolu s kamarády dozvěděl o s.č.v.s. DISMAS. O Vás milý bratře Michale. Proto Vám piši za sebe a své přátelé, kteří vás o tuto možnost také moc prosí, modlí se za to, protože nikoho nemají stejně jako já. Uděláte nám všem obrovskou radost a uděláte tím i dobrý skutek. Modlíme se za Vás, za nás, všechny lidi světa a uzdravení všech nemocných.“ Krásny list a veľmi podobný ako ostatné. Ľudia sa chcú modliť, chcú čítať Božie Slovo a sú sami. **Foto: po obede sme sa zo ženskej väznice v Opave presunuli do väznice teda detencie tiež v Opave v Českej republike.**

Foto: po obede sme sa zo ženskej väznice v Opave presunuli do väznice teda detencie tiež v Opave v Českej republike.

Časť listu od Antona z väznice v Sučanoch: „Ďakujem krásne za list, za modlitby, za naše prepojenie v Duchu Svätom a aj za všetko, čo pre nás robíte. Samozrejme sa aj ja modlím za vás a ďakujem Bohu za vás. Biblický kvíz 26-27-28 som vyplnil s radosťou a ten Boží pokoj, kiez by sme ho dosiahli a udržali si ho, čo najdlhšie. Miško, vaše modlitby mi pomáhajú a Ježiš mi dáva obrovskú silu ísť ďalej. Zvládať boj v pokore, KTZ (krivdy trpezlivo znášať), toho čerta zlého a jeho neustále nástrahy s optimizmom prijímať a mať nádej a veriť, že všetko je Boží plán. Veľa som sa naučil a za to som nesmierne vďačný. Naučil som sa odpúšťať a požehnávať ľuďom, ktorí mi nesmierne a nehorázne ublížili. Štvú moje milované deti, proti mne. Veľmi som im nevedel odpustiť. Plánoval som pomstu. Mal som veľa, veľa ZLA voči nim, v sebe. Nechcel som ani počuť o odpustení, o milovaní blížneho svojho. Všetky dobré pocity som vytesňoval a postupne ma opantávalo ZLO. Veľa vecí mi nedávalo zmysel, o veľa veciach som pochyboval. Cez čítanie Písma Svätého, cez modlenie sa ružencov, cez všetky výzvy ktoré som prijal, či asketizmus, či Jeruzalemský ruženec, či Sviatosti zmierenia, Eucharistie a tiež aj počúvanie Božieho Slova na Sv. omšiach a aj modlitbách a prosbách vás všetkých, sa mi začalo rozjasňovať a postupom času vidím veci inak. Prinieslo si to svoje ovocie a obrovskú silu mi to dodalo. Sa smejem, že som bol ako dieťa a som trochu zmužnel, kúsok dospel, aj pochopil. Učím sa prosiť, ďakovať, prijímať aj dávať. Nielen rozprávať, ale hlavne žiť tak. Miško ak by sa ti dalo, prosím ťa pekne, pošli mi nejaké ružence na skladanie, náramky, aby som mohol byť viac nápomocný. Žehnám vám veľa síl, zdravia a od Boha veľa milostí. Aby ste vládali ísť ďalej. Modlím sa nech vás ťažkosti a trápenia obchádzajú.

Prevzaté: <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/prid-sa-s-nami-stretnut>

Foto: Dominika Gurbaľová, rapper Dávid Janočko dňa 24.5.2024. V piatok po 4 a pol hodinovej ceste sme konečne dorazili do Košíc na väzbu, kde sme sa zväťali s členmi Dismasu a teda nielen s nimi. Na fotke vidíte, ako sme sa modlili modlitbu odovzdania života Ježišovi.

Foto: po väzbe v Košiciach sme išli v piatok 24.5.2024 do diagnostického centra v Košiciach.

Prípevok Dávida Janočka: „PBJK, bratia a sestry, chcem sa vám osobne podeliť o víkendovej službe, ktorú som prežil s Michalom. Za dva dni sme stihli prejsť dve väznice, diagnostické centrum, púť pre mladých, osadu v Čičave a navštíviť o. Maroša Kuffu a o. Matúša Marcina. Ako čítate, bolo toho dosť! 😊 Ale bol to super čas plný modlitieb a povzbudení. Nemám asi priestor opísať každú službu, tak vypichnem len pár vzácných momentov pre mňa.

V piatok večer sme mali dohodnutú akciu v Čičave spolu s gréckokatolíckou rómskou misiou a chválovou kapelou **GPS pod holým nebom v strede osady**. Celý deň hlásili dážď a zlé počasie, ktoré malo prísť o 17tej hodine, presne v rovnakom čase ako sme mali my začať hrať. Napriek takýmto predpovediam sa začalo všetko rozkladať, ako keby žiaden dážď nemal prísť. Keď už sa blížil začiatok, všimol som si nad nami čierne mraky a dokonca aj začalo už na mňa trochu kvapkať. Cítil som veľkú prítomnosť Boha na tom mieste a tak som sa (aj spolu s ostatnými) začal modliť za

dobré počasie. Predsa nás Pán neprehnal zbytočne. Chcem vám svedčiť, že za 5 minút bola nad nami modrá obloha bez oblakov a my sme po celý čas mohli svedčiť, chváliť a byť účastní na sv. liturgii!! Sranda bola, že v momente, kedy sme ukončili celú akciu záverečným požehnaním s Eucharistiou, tak zrazu sa spustil dážď. Plus ďalší kňaz, ktorý počas programu chodil autom po okolitých dedinách, mi neskôr vravel, ako všade na 5 kilometrov od nás husto pršalo. Boh je dobrý! Tak isto pre mňa veľký zázrak sa udial aj úplne na poslednej akcii, kde sme hrali na Púti Radosti pre mladých v domčeku Anky Kolesárovej, kedy po celých dvoch dňoch už Michal skoro vôbec nemal hlas. Veľmi potichu rozprával a ak rozprával, tak ho to dráždilo. Ešte 5 minút pred začatím akcie, keď sme sa chceli dohodnúť, kto čo bude hovoriť, mi vravel, ako sa mám pripraviť, že to asi budem musieť potiahnuť. No ako sa začal program, tak Michal začal rozprávať a dve hodiny na preskačku so mnou svedčil o tom, čo Boh koná vo väzniciach. Nevravím, že mal hlas úplne v poriadku, ale z toho, ako to bolo pred tým viem, že to bol Duch Svätý, ktorý mu uvoľnil hlas, aby mohol svedčiť. Verím, že je to aj preto, že sme sa pred tým išli pomodliť priamo ku hrobu blahoslavenej Anky Kolesárovej, s ktorou aj ja sám mám veľa skúseností, aký je jej príhovor mocný. Nešlo len o takéto zázračné momenty, samozrejme (tie väčšinou bývajú ako dodatočné prekvapenie), ale o radosť, ktorú sme zažívali z Evanjelia. Či už my ako hlásatelia alebo ľudia, ktorí nás počúvali. Napríklad v ženskej väznici v Levoči bola taká radosť, keď

som rapoval, že som videl, ako si to tie ženy neskutočne užívajú, až sa niektoré stavali zo stoličiek alebo nahlas povzbudzovali písaním a tleskaním. Nestíham napísať ani polovicu zo zážitkov, ktoré si odnášam, no na záver chcem poďakovať vám, že sa za nás modlíte, lebo bez tejto podpory by sme to sami určite nezvládli. Boh je dobrý! **Foto: 25.5.2024 v Žakovciach u kňaza**

Mariána Kuffu počas chvál s našimi členmi. Príspevok Viktora Lazára: „Dobrý deň. Som tu už pomaly 2 roky, pán farár Kuffa je super chlap, som rád, že som ho spoznal. Koncom septembra mi končí podmienka a som rád, že som sa sem dostal. Vonku neviem, ako by som prežil.“ Zo Žakoviec sme pokračovali na samý východ do Sobraniec, kde sme sa stretli s emeritným exorcistom **Matúšom Marcinom (viď foto pred farou)**, ktorý sa za nás pomodlil a vyrazili sme na poslednú zastávku do domčeka bl. Anky Kolesárovej do Vysokej nad Uhom.

Rehoľ'ná sestrička Stanka (viď foto): „Bolo to asi pred 10 rokmi, keď

som volala s Braňom Letkom a hovorila som mu, že môj brat je na tom zle, je závislý na automatoch a že to ide celé dolu. Boha nechal úplne bokom. Bol aj na ulici. Rodičia mu stále dávali peniaze, ľudia hovorili nechajte ho neriešte to, už mu nedávajte nič, už je to stratené. Mamička aj ocko sa denne modlili ruženec. Vtedy mi

Braňo hovoril neboj sa, modlí sa celý Dismas. Modlí sa strašne veľa väzňov za tvojho brata. Brat medzi tým ochorel, dostal rakovinu. Bol u nás v kláštore na chemoterapiách. Bol v kostole a tam Braňo Letko mal chvály. Braňo sa modlil za môjho brata za oslobodenie zo závislosti. A ja som v tom momente pochopila, že dnes sa to stalo, môj brat je slobodný, už nie je závislý. Braňo hovorí, modlí sa celý Dismas za tvojho brata, ja som to celé pochopila, čo sa stalo a môj brat bol úplne oslobodený od závislosti od automatov. Z minúty na minútu. Potom jeho život išiel, choroba a všetko možné. Dnes môžem povedať, že môj brat zomrel pred mesiacom a zomrel tak, že sa raz ráno nezobudil. A keď bol pohreb a prišlo 400 ľudí a všetci nám d'akovali, že čo to bol za človeka s veľkým srdcom, ako pomáhal, ako chodil do krčmy a evanjelizoval všetkých. On žil evanjelium v praxi. Nechodil do kostola, nemal takých kamarátov. Keď nám všetci ľudia d'akovali na pohrebe a nechceli peniaze za služby, tak sme nechápali, čo sa deje. Dismas, boli ste súčasťou našej rodiny a ja vám veľmi pekne d'akujem.“

Foto: 27.5.2024 v do obedných hodinách natáčala verejnoprávna televízia RTVS dokument o našom spol. DISMAS.

Na vrchu Maroš S. a Jožko Šiška. Minulý rok sme s nimi natáčali už do jedného programu a teraz do kresťanskej relácie Televízny Posol.

Foto: 27.5.2024 v reedukačnom centre (v polepšovni) v Hlohovci sa poobede stretli chlapci z celého Slovenska na

turnaji a pri tejto príležitosti som vybavil pre nich a aj pre Joga (komisára pre deti Jozefa Mikloška) a Ivana Lakatoša rapera Ega - Michala Straku, kde mi dal aj slovo a svedčili sme týmto najzraniteľnejším chlapcom, ktorí

majú najväčšiu pravdepodobnosť ísť do väznice oproti iným vrstovníkom a aj takto sme sa za nich modlili, aby to nebola pravda, ale našli Ježišov pokoj už tu a neskončili vo vyhnanstve. Ako v každom detskom domove, resp. v diagnostickom centre, nachádzame detičky, ktorých

rodičia sú zavretí, nebolo tomu inak ani tu.

Ivana Trnková

komu: mne

9:25 (pred 11 hodinami)

Chcem poďakovať spoločenstvu DISMAS za každú jednu modlitbu a úmysel . Pán Boh a pán Ježiš nás vyslišal a nádory kt. som mala na vaječníkoch sú nezhubne. Ďakujem ti pane Bože že si tu a vypočuješ ma pomahaš mi a mojej rodine . Robíš zázraky si tu stále pre mňa si mojou oporou. Vďaka ti pane za každý jeden deň 🙏 Amen

Foto: mail pod'akovanie tebe za modlitby, ktoré sa modlíš o 20.00 hod.

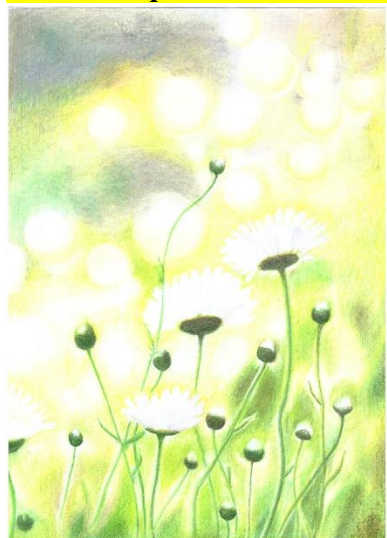

Foto: počas návštevy Opavy sme od sestry Romany dostali tieto obrázky a výšivky.

Foto: 29.5.2024 Banská Bystrica, svedectvo Jána Eriksona. Skúsím ti ho v krátkosti prerozprávať. Ján je z Nórska a v 14 rokoch sa dal na dráhu alkoholu a drog, pričom bol aj veľmi dobrý boxer, a preto si ho zavolala mafia a pracoval pre ňu v bordely ako vyhadzovač. Keď prešlo pár rokov, sám si zriadil bordel s ľahkými ženami, ktorý bol najväčší v Škandinávií. Odsedel spolu 16 rokov za pokus o vraždu a ďalšie trestné činy. Raz bol v kaplnke vo väznici a niekto im hovoril, že sa môže zmeniť a prijať Ježiša za svojho Pána. Ale Ján povedal, že on má tri pravidlá: ženy, drogy a rock-and-roll. Takže Ježiša odmietol. Rok potom ako bol už vonku a prepočítaval s ďalšími dvoma kumpánmi peniaze, pričom bol pod LSD, tak k nemu prišli 3 gangstri a priložili mu k hlave pištoľ. Povedali im, že jedného z nich dnes zabijú, len sa rozhodujú ktorého. No a namiesto noža alebo zbrane vytiahli kladivo a nakoniec si nevybrali Eriksona, ale jeho kamoša a tomu kladivom rozbili lebku. Vtedy si uvedomil, že mohol byť reálne mŕtvy. Nakoniec skončil aj s jednou prostitútkou na psychiatrii. Tam sa ho jedna členka personálu spýtala, či nechce prijať Ježiša? Vtedy povedal, že áno, veď nemá, čo stratiť, a tak sa pomodlil modlitbu odovzdania vlády Ježišovi. Tá jeho prostitútku sa len smiala. Podľa Eriksonových slov bola do mesiaca mŕtva, predávkovala sa. Teraz má Ján Erikson 76 rokov a chodí

pravidelne po väzniciach, čo môžeme aj dosvedčiť, lebo pred cca 8 rokmi som ho náhodou stretol, keď som zisťoval, kto sa vo svete venuje väzňom. Ježiš ho uzdravil a všetko mu v živote upratal. Teraz je neskutočne šťastný so svojou manželkou. Ak by si mal záujem o jeho knižku, napíš, pošleme ti ju.

Medzi listami, ktoré pravidelne dostávam, bol dnes aj jeden, v ktorom sa ma Miško z Leopoldova pýta, ako sa mám? Nič nezvyčajné, ale možno to bude zaujímať aj teba, tak sa s tebou podelím o odpoveď: „Pýtal si sa ma, Miško, že ako sa mám. No aktuálne som bol za týždeň v 4 väzniciach, z toho v dvoch v Českej republike a tiež v rómskej osade, v reedukačnom centre (polepšovni), natáčali sme dokument s RTVS. Ďalej som tiež svedčil v Žakovciach, potom v diagnostickom ústave medzi niektorými sirotami, ak to tak môžem napísať, a počas celého tohto času ma bolelo hrdlo a mal som hlien, nedalo sa mi veľa kráť ani rozprávať. Asi si to už aj ty zažil, akonáhle som súvisle rozprával, tak sa mi podráždilo hrdlo, že som musel stále kašľať. Ale chcem ti svedčiť, braček, že vždy sa Pán oslávil. Dal mi toľko sily a hlasu, aby to bolo na Jeho slávu. Takže aj napriek chorobe som rád, že môžem poslúžiť Ježišovým maličkým. Ale

určite sa nestážujem, robím to rád a prehlasujem nad nami, že ani diablove choroby nás nemôžu odtrhnúť od Božej lásky.“ Ved' teraz mi napadlo, že ja tu riešim hlas a manželka minulý rok balila anjelské darčeky v chorobe a teplote. Ved' vieme, komu slúžime a koľko ovocia a slávy to prinesie nášmu Pánovi. Ved' ako sa píše v Božom Slove: **Evanjelium podľa Jána 15,8** **Môj Otec je oslávený tým, že prinášate veľa ovocia a stanete sa mojimi učeníkmi.** Len to

robme vždy s láskou. **Foto: 30.5.2024 UPC Bratislava, stretnutie s mladými z cirkevných škôl v BA a okolí s biskupom Hal'kom.**

Matúš Uriga (vid' foto pred koncentračným táborom): „Priatelia! Dnes 31.5.2024 som sa objavil na mieste Auschwitz Birkenau - koncentračný tábor v Poľsku, kde počas 2. svetovej vojny umučili a zabili 6 miliónov ľudí. Medzi nimi bol aj svätý Maximilián Mária Kolbe - františkán minorita. Kňaz, ktorý obetoval svoj vlastný život za život spoluväzňa - otca rodiny. Dnes som tam navštívil celu, kde zomrel v hladovej komore. Keďže prežil bez jedla a vody veľmi dlho, do srdca mu vpichli injekciu, ktorá ho usmrtila. Na tomto mieste som sa modlil za všetkých členov spoločenstva Dismas a za ich rodiny, aby sv. Maximilián orodoval u Boha za nás. Boh Vás všetkých žehnaj, Matúš Chrobáčik Uriga, Lámačské chvály.“ **Foto: 31.5.2024 stretnutie animátorov kresťanského duchovného tábora OÁZA, ktorý trvá 17 dní. Každému rodičovi, čo má dieťa staršie ako 14 rokov, vrelo odporúčam.**

Časť básne z listu od Jiřího z väznice Pankrác-Praha: „Ježiš umrel na kríži ať nás hriechy netíži. Jsou lidé, co nevěří, snad procitnou a uvěří. Velikonoce teď

slavíme, na Krista vzpomínáme. Je to dobre zařízené, hezkou neděli pak zažíváme. Boží slova zpíváme a klid v duši máme. Hezké žalmy vybíráme a pak si je zpíváme. S Bohem se líp cítíme, radost s Ním sdílíme.

Časť listu od Petra z väznice v Kuřimi: „Pochválen buď Ježiš Kristus, milý bratře v Kristu. Michal mrzí mě, že píšu tak pozdě, no mám všeho nedostatek, našťastí se jedná jen o nepodstatné materiální věci! Každý den se za Vás modlím a je krásné vidět Vás, jak Vás náš Pán drží za ruku a vede. Děkuju Vám za vše a vždy budu vděčný, v modlitbách setrvám a budu na

Vás myslet až do mého posledního dechu. Ať Vám žehná náš Otec.“

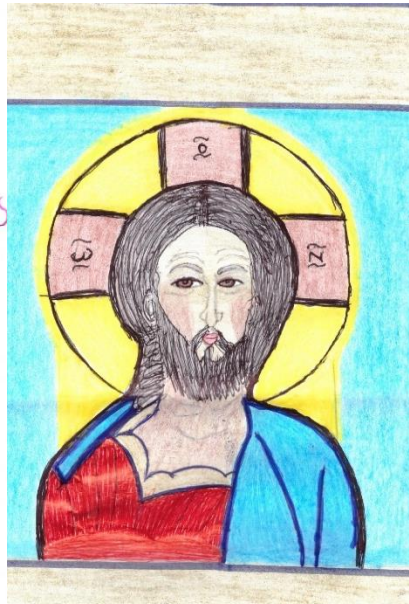
Často sa ma členovia pýtajú na účinky modlitby. Aký má účinok? Ako je to vtedy, keď som v ťažkom hriechu? Keď zotrávam úmyselne v hriechu, napr. že nechcem odpustiť, alebo vedome chcem smilniť, cudzoložiť, kraďnúť, klamať, podvádzat', brať drogy a pod.? Včera mi moja manželka poslala odpoveď od biskupa, ktorého sa ľudia práve k tejto

téme pýtali. Verím, že ti to pomôže pochopiť. **Otázka:** „Otec Vladyka, prosím o odpoveď na moju otázku, ktorá ma už niekoľko mesiacov veľmi trápi. V knihe od Dona Dolinda som sa dočítala, že modlitby za duše v očistci nie sú účinné, ak sa ich modlia ľudia, ktorí sú v ťažkom hriechu. Rovnako aj dobré skutky, ktoré koná človek v ťažkom hriechu, nie sú pre neho akoby "započítané". Ako to vlastne je? Vopred veľmi pekne ďakujem za odpoveď.

Odpoveď od otca biskupa Vladyku Milana Chautura, CSsR: „Ak človek žije v ťažkom hriechu, je duchovne mŕtvy, teda ak je "mŕtvy" pre Boha, jeho **skutky nie sú započítateľné** pre život iných, ani pre večný život duší z očistca, ale ani pre naše spasenie. Šťastím je, že podľa učenia katolíckej cirkvi, tieto modlitby a dobré skutky vykonané v ťažkom hriechu môžu "oživnúť" pokáním, ktoré nás hriechu zbavuje a teda milosťou posväcujúcou, ktorá nám dáva nový život. Tým, že sa zbavíme ťažkého hriechu, dochádza vlastne k oživeniu a záslužnosti aj tých modlitieb a dobrých skutkov, ktoré boli kvôli našim ťažkým hriechom akoby "bezvýznamné" pre spásu našu i duší z očistca. Preto je dôležité pokáním a životom v milosti posväcujúcej /teda bez ťažkého hriechu/ žiť svoj život tak, aby sme mohli urobiť čo najviac pre svoju spásu i spásu nám blízkych. A tiež ďakovať Bohu za to, že odpustením našich hriechov, všetky naše dobré skutky a modlitby dosahujú pravú hodnotu pred Bohom a záslužnosť pre našu spásu.“ Teda, snaž sa úprimne bez hriechu kráčať s Ježišom Kristom a ak sa poškrvniš hriechom, máš vo väznici kaplána, môžeš sa vyspovedať. Osobne to robím každý mesiac aspoň raz, lebo som hriešnik.

Kresby: Igor z väznice Rýnovice

Štefan z väznice Trenčín

Tomáš z väznice Kuřim

Foto: Skalka, najstaršie pútnické miesto na Slovensku, 7.6.2024 s Jankom Bublavým počas svedectva .Svedectvo Janka Dvorského (viď foto na Skalke so synom): „Keď som mal 17 rokov som zistil, že sa mi páčia chlapi. Bol som presvedčený, že som homosexuál. Tento môj názor nemohol nikto nikdy zmeniť. Vystriedal som veľa chalanov, bolo ich asi 100 a myslel som si, že to je láska. Neskôr som začal hľadať pravú lásku - vzťah. 2 roky som chodil s jedným chalanom. Myslel som si, že to je moja láska. Konečne som našiel druhú polovičku môjho srdca. Potom prišiel zlom, keď som to povedal mojej sestre. Myslel som si, že u nej nájdem oporu a útechu. Sestra, ktorá žije v Anglicku a má za muža budhistu. Zavolala ma, aby som tam prišiel. Keď som tam prišiel, čakal som slová útechy. Nie, boli to slová, kde začala hľadať príčinu, hľadala to zranenie, dôvod, kedy som sa takto rozhodol. A ja že čo? Ty si sestra? Ty, čo ma máš podržať? Ty, čo máš muža budhistu, ty mi budeš niečo hovoriť? Čo je správne a čo nie? Odišiel som a vrátil som sa

domov za svojimi priateľmi, za svojou láskou (chlapom). Myslel som si, že budem s ním žiť. O pár mesiacov na to mi zvonil telefón, po anglicky mi hovorí, sestra má nádor na mozgu, ktorý jej praskol, zober rodičov a príď sa s ňou rozlúčiť. Lebo nevedia doktori, čo s ňou bude. Ja som v tej chvíli nevedel, čo mám robiť. Modlil som sa. Ja budem radšej sám, ale zachráň mi sestru. Sestra nakoniec prežila a ja som sa ako 21 ročný rozišiel a odišiel z tohto vzťahu a začal som žiť sviatostne (svätá spoveď a Eucharistia - sviatosť prijímania). Vrátil som sa ku koreňom, kedy som ministroval. Nebola to ľahká cesta. Teraz mám tri krásne deti a štvrté na ceste. A som šťastný človek s mojou drahou manželkou. Uverte! Urobte to rozhodnutie zmeniť svoje zmýšľanie. Dnes sa modlím za vás.“

Foto: LUMEN Trnava 7.6.2024 pred polnocou počas svedectva a adorácie v kostole sv. Jakuba.

Foto: Vacenovice, ČR, Farský deň 8.6.2024 s p. Radkom Sedlákom, Petrom Harcom a s klukami z celej ČR: Petr Vondal, Jaromír Tichý (s mikrofónom) a Mirek Žiga, ktorého ako posledného pred 2 týždňami pustili z vyhnanstva.

Foto: Hájiček Velké Kostořany 9.6.2024, balónový ruženec, modlitby a slová povzbudenia **Foto: základná škola**

Liesok, II. stupeň (teda 6., 7., 8. a 9. trieda) dňa 12.6.2024. Poobede sme prišli do Univerzitnej knižnice Katolíckej univerzity v Ružomberku (vid' foto) na Odborný seminár: Príbeh naplneného života - Sestra M. Bernadeta Aurélia

– Štefánia Pánčiová, nakoľko práve ona chodila pred 20 rokmi do väznic na Slovensku. **Foto: Máriaus D., Bohuslava P. a Alžbeta K.**

40 hod. P+S	Predkladaný úmysel za spol. Dismas, za teba aj tvoju rodinu a všetky miesta, kam práve ideme
28.-29.6.2024	za konkrétne úmysly členov Dismasu a za členov
5.-6.7.2024	za pápeža Františka
19.-20.7.2024	za evanjelizáciu vo svete
26.-27.7.2024	za odsúdených, ktorých navštevujeme a navštívime. A za ľudí, ktorých zranili, obľížili.

24.6.2024 Boh Ťa žehnaj, drahý brat v Kristovi - BTŽ + Michal NL - NOVINKY z Dismasu č.99

